خبر

حمایت ارتش سوریه از یگان‌های مدافع خلق سوریه

تغییر ماهیت جنگ عفرین

● گفته می‌شود در جنگ ارتش ترکیه با شبه‌نظامیان کرد «یگان‌های مدافع خلق»، در شهر عفرین در شمال سوریه، ارتش سوریه از کردها حمایت کرده است. هنوز هیچ خبر رسمی‌ای درباره این توافق احتمالی میان کردها و دولت سوریه منتشر نشده است. به گزارش دویچه وله، منابع نزدیک به دولت سوریه اعلام کرده‌اند که دولت سوریه و شبه‌نظامیان کرد «یگان‌های مدافع خلق» (YPG) توافق کرده‌اند که ارتش سوریه در برابر حمله ترکیه به عفرین در شمال سوریه، از شبه‌نظامیان کرد حمایت کند. به گزارش خبرگزاری آلمان این منابع نزدیک به دولت سوریه گفته‌اند که در «ساعات آتی» نیروهای دولتی سوریه می‌توانند به حمایت از کردهای نزدیک به دولت سوریه بشتابند اما هنوز هیچ خبر رسمی‌ای درباره توافق احتمالی میان کردها و دولت سوریه منتشر نشده است. کردهای سوریه بخش‌های بزرگی از مناطق مرزی میان سوریه و ترکیه را زیر کنترل خود دارند. حدود چهار هفته پیش ارتش ترکیه به‌همراه هم‌پیمانان خود حمله به شبه‌نظامیان کرد «یگان‌های مدافع خلق» را آغاز کرد. دولت ترکیه این نیروها را «تروریست» می‌نامد. دولت ترکیه انتقاد آمریکا را که عضو ناتو است، نسبت به حمله این کشور به شمال سوریه رد می‌کند. بن‌علی ییلدیریم، نخست‌وزیر ترکیه، در کنفرانس امنیتی مونیخ دراین‌باره گفت: «ما از مرز ترکیه که مرز ناتو است دفاع می‌کنیم». او در ادامه گفت: «اعضای دیگر ناتو در این زمینه با یک گروه تروریستی همکاری می‌کنند؛ گروهی که مرزهای ما را تهدید می‌کند».او از سوی دیگر انتقادهای آلمان درباره استفاده از تانک‌های «لئوپارد ۲» در حمله این کشور به کردهای سوریه را بی‌اساس خواند و تأکید کرد که ترکیه این تانک‌ها را برای چنین روزی خریده است. ارتش آلمان بین سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱ تعداد ۳۵۴ تانک «لئوپارد ۲» در اختیار ترکیه قرار داده است. زیگمار گابریل، وزیر خارجه آلمان در واکنش به استفاده از تانک‌های یادشده در شمال سوریه گفته بود که آلمان از تجهیز این تانک‌ها به پوشش‌های ضدمین خودداری خواهد کرد.

آزادی یوجل و همکاری نظامی با آلمان

نخست وزیر ترکیه درعین‌حال بر این باور است که آزادی دنیز یوجل، خبرنگار آلمانی ترک‌تبار می‌تواند راه را برای همکاری‌های نظامی دو کشور ترکیه و آلمان هموار کند. او از گسترش همکاری تسلیحاتی ترکیه و آلمان سخن گفت و ابراز امیدواری کرد که در سایه بهبود مناسبات دو کشور زمینه‌های ساخت مشترک تانک «آلتای» فراهم شود. ترکیه بر آن است این تانک را با کمک آلمان بسازد. نخست‌وزیر ترکیه گفته است تولید مشترک این تانک‌ها به سود هر دو کشور ترکیه و آلمان است. به باور او از آنجا که آلمان موتورهای این تانک را تولید می‌کند، سود بیشتری از تولید مشترک این تانک خواهد برد.

درپی زخمی‌شدن ۴ سرباز اسرائیلی روی داد

حمله هوایی به غزه

● در پی زخمی‌شدن چهار سرباز اسرائیلی در مرز نوارغزه، هواپیماهای اسرائیلی اهدافی را در غزه بمباران کردند. بنابر گزارش‌ها، سربازان اسرائیلی قصد برچیدن پرچم فلسطین نصب‌شده در نزدیکی حصار مرزی را داشتند که انفجار رخ داد. اسرائیل می‌گوید که جراحات دو سرباز جدی است ولی جان آنها در خطر نیست. اسرائیل می‌گوید گروه حماس که کنترل غزه را در دست دارد، مسئول هرگونه حمله از خاک غزه است؛ هرچند سخنگوی ارتش اسرائیل گفته است که تله انفجاری را احتمالا یک گروه پیکارجوی کوچک - نه حماس یا گروه جهاد اسلامی - کار گذاشته بود. ارتش اسرائیل اعلام کرده است که در واکنش، شش هدف حماس از جمله یک «تونل تهاجمی» واقع در محله زیتون در شرق غزه و یک کارگاه تولید اسلحه را بمباران کرده است. مقامات در غزه هنوز تعداد تلفات احتمالی را اعلام نکرده‌اند. همچنین یک تانک اسرائیلی نیز به هدفی در نزدیکی خان یونس واقع در جنوب غزه حمله کرد. منابع بیمارستانی می‌گویند که دو نفر در این حمله زخمی شدند. از طرف دیگر، شاخه نظامی حماس می‌گوید که پدافند هوایی‌اش با جت‌های اسرائیلی درگیر شده است. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل که برای شرکت در یک کنفرانس امنیتی به مونیخ آلمان سفر کرده است، واقعه روز شنبه را «جدی» خوانده و وعده داده که به آن پاسخ مناسبی بدهد. در چند ماه گذشته و به‌ویژه پس از آنکه دولت آمریکا بیت‌المقدس را به‌عنوان پایتخت اسرائیل به رسمیت شناخت، تنش بین اسرائیل و فلسطینی‌ها بالا گرفته و گروه‌های فلسطینی فعال در غزه در مواردی به پرتاب راکت به خاک اسرائیل مبادرت کرده‌اند.

سابقه مداخله آمریکا در انتخابات کشورهای دیگر به روایت نیویورک تایمز

تاریخ‌سازی به سبک واشنگتن

در یک سال گذشته طیف گسترده‌ای از سیاست‌مداران و رسانه‌های آمریکایی، مداخله روسیه در آخرین انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده را تهدید مستقیم علیه دموکراسی آمریکا و امنیت ملی این کشور توصیف کرده‌اند. نکته عجیب و طنزآمیز این نگرانی‌ها درباره دخالت روسیه در امور سیاسی داخلی ایالات متحده، اینجاست که آمریکا خود در طول تاریخ بارها در انتخابات کشورهای دیگر مداخله کرده است؛ مداخله‌ای با روش‌ها و ترفندهایی مختلف؛ از حمایت مالی از احزابی که به آنها علاقه داشته و تبلیغات رسانه‌ای برای کاندیدای خاص گرفته تا ترور و حتی سرنگونی دولت‌هایی منتخب. ایالات متحده ید طولایی در این مداخله‌ها دارد و تاریخ این دخالت‌ها دست‌کم به قرن پیش برمی‌گردد و از زمان پایان جنگ جهانی دوم به همه مناطق جهان، ازجمله سیاست‌های پارلمانی غرب کشیده شده است. درباره این دخالت‌ها بسیار نوشته شده؛ اما پرسروصداشدن مسئله دخالت روسیه در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۶ آمریکا که به روی‌کارآمدن دونالد ترامپ منجر شد، یک بار دیگر مسئله دخالت آمریکا در انتخابات دیگر کشورها را برجسته کرده است. نیویورک‌تایمز روز گذشته در گزارش مفصلی به نقش آمریکا در انتخابات دیگر کشورها پرداخت. این روزنامه آمریکایی گزارش خود را این‌چنین آغاز کرده است: «کیف‌های پر از پول نقد به نفع نامزدهای انتخابات ایتالیا به هتلی در رم فرستاده شد. مطالب رسواکننده‌ای درباره تعیین سرنوشت انتخابات نیکاراگوئه به روزنامه‌های خارجی درز پیدا کرد. میلیون‌ها اطلاعیه، پوستر و برچسب برای شکست رهبر وقت در صربستان به چاپ رسید. اینها حاصل اقتدار ولادیمیر پوتین است؟ خیر، اینها تنها نمونه کوچکی از تاریخ مداخلات ایالات متحده در انتخابات کشورهای خارجی است».

نیویورک‌تایمز در ادامه این گزارش به تحولات جدید پرونده دخالت احتمالی روسیه در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ آمریکا پرداخت. روز سه‌شنبه مقامات آژانس‌های اطلاعاتی آمریکا به کمیته اطلاعات سنا هشدار دادند ظاهرا روسیه دنبال این است که همان برنامه‌های حیله‌گرانه‌اش در انتخابات سال ۲۰۱۶ را در انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۱۸ تکرار کند؛ یعنی همان هک‌کردن، افشاگری، دستکاری شبکه‌های اجتماعی و بیشتر از اینها. سپس در روز جمعه، رابرت مولر، رئیس کمیته ویژه پرونده روسیه، کیفرخواستی علیه ۱۳ روس و سه شرکت صادر کرد که تحت مدیریت تاجری نزدیک به کرملین فعالیت می‌کنند و جزئیات شگفت‌آوری از یک طرح سه‌ساله استفاده از شبکه‌های اجتماعی برای حمله به هیلاری کلینتون، تقویت دونالد ترامپ و پاشیدن بذر اختلاف، فاش کرد. بسیاری از آمریکایی‌ها از آنچه به نظرشان حمله‌ای بی‌سابقه علیه سیستم سیاسی کشورشان بود، حیرت کردند؛ اما اطلاعاتی‌های کهنه‌کار و کارشناسانی که عملیات‌های مخفی را مطالعه کرده‌اند، دیدگاهی متفاوت و کاملا افشاگرانه دارند.

یکی از این اطلاعاتی‌های کهنه‌کار، استیون ال هال است که سال ۲۰۱۵ بعد از ۳۰ سال فعالیت در سازمان سیا به‌عنوان رئیس بخش عملیات‌های روسیه، بازنشسته شد. هال در گفت‌وگو با نیویورک‌تایمز می‌گوید: «اگر از یک افسر اطلاعاتی بپرسید آیا روس‌ها قوانین را زیرپا گذاشته‌اند یا کاری عجیب‌وغریب کرده‌اند، پاسخ آنها این است: خیر، اصلا». به گفته این افسر اطلاعاتی: «ایالات متحده در طول تاریخ قطعا از این دست عملیات‌های نفوذ در انتخابات داشته و امیدوارم این کار را ادامه دهیم».

لاک ک. جانسون، از کارشناسان حوزه اطلاعات آمریکا که در دهه ۷۰ کارش را با تحقیقات از سیا به‌عنوان عضو کمیسیون تحقیق سنا آغاز کرد، می‌گوید: عملیات ۲۰۱۶ روسیه صرفا نسخه سایبری عملیات‌های استاندارد ایالات متحده آمریکا در چندین دهه بوده است و زمانی به اجرا درمی‌آمد که مقام‌های آمریکایی خیلی نگران نتایج یک انتخابات خارجی می‌شدند. جانسون که حالا استاد دانشگاه جورجیا است، می‌گوید: «ما این دست اقدامات را از زمان تأسیس سازمان سیا در سال ۱۹۴۷ آغاز کرده‌ایم. ما از پوسترها، اطلاعیه‌ها، نامه‌رسان‌ها، بنرها و این‌جور چیزها استفاده کرده‌ایم. ما اطلاعات غلط به رسانه‌های خارجی می‌دادیم. به قول انگلیسی‌ها از «سواره‌نظام کینگ‌جورج» استفاده کرده‌ایم؛ همان چمدان‌های پر از پول».

خروج ایالات متحده از ایده‌آل‌های دموکراتیک گاهی از این هم فراتر می‌رفت. در دهه ۵۰ سازمان سیا به سرنگونی رهبران منتخب مردم در ایران و گواتمالا کمک کرد و کودتاهای خشونت‌آمیز چندین کشور در دهه ۶۰ میلادی نیز با حمایت این سازمان بود. این سازمان توطئه ترور می‌چید و از دولت‌های ظالمانه ضدکمونیست آمریکای لاتین، آفریقا و آسیا حمایت می‌کرد.

با این همه، جانسون و هال می‌گویند در دهه‌های اخیر مداخله‌های روسیه و آمریکا در انتخابات از نظر اخلاقی برابر نبوده است. آن‌طور که این دو کارشناس آمریکایی حوزه اطلاعات می‌گویند، مداخله‌های آمریکا عموما با هدف کمک به نامزدهای غیرمقتدر برای به‌چالش‌کشیدن دیکتاتورها و تقویت دموکراسی بوده است. به گفته این کارشناسان، روسیه اما اغلب برای ایجاد اختلال در دموکراسی‌ها و تقویت حکومت‌های خودکامه در انتخابات دخالت کرده است. بااین‌حال، استیون هال با یکسان‌دانستن اقدامات روسیه و آمریکا، معتقد است: مثل این است که بگوییم چون پلیس‌ها و آدم‌های خلافکار هر دو سلاح دارند، یکسان هستند؛ در این میان انگیزه‌ها مهم‌اند.

این تاریخ گسترده‌تر دخالت در انتخابات عمدتا زیر سیل گزارش‌های مربوط به مداخله روسیه و تحقیق در مورد اینکه آیا کمپین ترامپ درگیر آن بوده یا نه، فراموش شده است. خوب است یادآوری کنیم که کمپین روسیه در سال ۲۰۱۶ اساسا جاسوسی منسوخی بود، حتی اگر از فناوری‌های جدید بهره‌برداری کرده باشد و این جریانات بزرگ‌تری از تاریخ را نشان می‌دهد که از مداخلات انتخاباتی آمریکا در طول جنگ سرد سرچشمه گرفته و اقدامات کنونی روسیه را تقویت می‌کند.

داو اچ. لون، از محققان مؤسسه کارنگی ملون، به سوابق تاریخی عملیات‌های نفوذ پنهان و آشکار در انتخابات‌ها پرداخته است. او ۸۱ مورد دخالت ایالات متحده آمریکا و ۳۶ مورد دخالت اتحاد جماهیر شوروی یا روسیه را بین سال‌های ۱۹۴۶ و ۲۰۰۰ یافته است. لوین می‌گوید: من نمی‌خواهم آنچه را روس‌ها در ۲۰۱۶ انجام دادند، توجیه کنم. قطعا این شکل مداخله از سوی ولادیمیر پوتین اشتباه بود. روش‌هایی که آنها در این انتخابات استفاده کردند، همان نسخه دیجیتال روش‌های مورد استفاده ایالات متحده آمریکا و روسیه در طول چندین دهه بود: نفوذ به مقرهای حزبی، جذب نیرو، جاسوس‌گذاشتن در یک حزب، ارائه اطلاعات محرمانه یا اطلاعات غلط به روزنامه‌ها. یافته‌های او تأکیدی بر چگونگی مداخلات انتخاباتی متداول ایالات متحده آمریکاست که گاهی پنهان و گاهی بسیار آشکار بوده است. این رویه در ایتالیا با کمک به نامزدهای غیرکمونیست از اواخر دهه ۴۰ تا دهه ۶۰ میلادی پایه‌گذاری شد. ف. مارک وایت، افسر سابق سیا، در سال ۱۹۹۶ در مصاحبه‌ای گفت: ما کیف‌های پر از پول به سیاست‌مداران منتخب منتقل می‌کردیم تا از آن برای تأمین هزینه‌های خود استفاده کنند.

این روش‌ها این روزها اندکی به‌روز شده است. دخالت‌های احتمالی سال‌های اخیر سازمان سیا در انتخابات‌ها همچنان مخفی مانده و ممکن است تا دهه‌ها مخفی بماند، اما شکی نیست که این دخالت‌ها در گذشته و حال و احتمالا آینده تاریخی باب میل آمریکا را رقم زده‌اند.

رویداد

ساخت بزرگ‌ترین پایگاه آزمایش شناورهای بدون‌سرنشین جهان

● چین در راستای تلاش‌هایش برای افزایش حضور در آب‌های موردمناقشه، ساخت بزرگ‌ترین پایگاه جهان برای آزمایش کشتی‌های بدون‌سرنشین را آغاز کرده است. به گزارش ایسنا، روزنامه «ساوت چاینا مورنینگ» نوشت، منطقه دریایی «وانشان» که در دست ساخت است، ۳۰۰ مایل مربع مساحت خواهد داشت.

خیز بایدن برای نامزدی در انتخابات

● جو بایدن، معاون رئیس‌جمهور سابق آمریکا، در جریان گردهمایی در دفتر تازه‌تأسیسش که یک مرکز دیپلماسی است، به موضوعی که «هیچ‌کس نمی‌خواهد درباره آن صحبت کند»، پرداخت. او گفت: من گزینه نامزدی در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۰ را مدنظر دارم و آن را یک احتمال واقعی می‌دانم. البته من هنوز هیچ تصمیمی نگرفته‌ام و عجله‌ای نیز ندارم.

انتقاد ترامپ از عملکرد «اف‌بی‌آی»

● دونالد ترامپ اظهار کرد، اگر اف‌بی‌آی زمان کمتری را صرف تحقیقات درخصوص پرونده روسیه کرده بود، می‌توانست مانع کشته‌شدن ۱۷ نفر و زخمی‌شدن ۱۴ نفر دیگر در تیراندازی چند روز گذشته در یک دبیرستان در فلوریدا شود.

درخواست امیر قطر از کشورهای خاورمیانه

● امیر قطر، کشورهای خاورمیانه را به تشکیل یک پیمان امنیتی فراخواند. او خواستار آن شد که این کشورها همه اختلافات را کنار نهاده و با سرمشق قراردادن اتحادیه اروپا، زمینه‌های صلح و رفاه را در منطقه ایجاد کنند.

داعش همچنان یک تهدید

● مدیر اداره اطلاعات ملی آمریکا می‌گوید که گروه داعش، با وجود شکست‌های اخیرش در سوریه و عراق همچنان یک تهدید خواهد بود. دان کوتز در کنفرانس امنیتی مونیخ که رهبران، دیپلمات‌ها و مقام‌های دفاعی کشورهای مختلف در آن گردهم آمده‌اند، تصریح کرد که شکست این گروه همانند «کشتن اختاپوس» بود.

قدرت گفت‌وگو در یک جهان آشفته

کلاس شواب
بنیان‌گذار اجلاس اقتصاد جهانی

کنارزدن اختلافات در جهان چندپاره امروز نه‌تنها نیازمند همکاری میان دست‌اندرکاران و ذی‌نفعان بوده؛ بلکه فراتر از آن نیازمند گفت‌وگویی است که همکاری را جایگزین نزاع کند. گفت‌وگوی مبتنی بر حسن نیت و قابلیت دیدن جهان از دریچه چشم دیگران به‌ویژه افرادی که با آنها موافق نیستیم، امروز از هر زمانی مهم‌تر است. ما در دورانی زندگی می‌کنیم که اینترنت و دیگر فناوری‌های ارتباطی مرزهای سنتی را در هم شکسته و ما را به هم نزدیک‌تر کرده است. البته نباید فراموش کرد که دنیای امروز، کوبیدن بر طبل ناسیونالیسم می‌تواند ما را از هم جدا کند. در فقدان مکالمات آرام و سازنده درباره آینده‌ای که خواهان آن هستیم، تحمل‌نکردن و انزواطلبی می‌تواند قرن‌ها پیشرفت را به مخاطره بیندازد. پیامدهای این وضعیت می‌تواند فاجعه‌بار باشد. گزارش مخاطرات جهانی اجلاس اقتصاد جهانی ۲۰۱۸ نشان می‌دهد که اکثریت چشم‌گیری از متخصصان در سراسر جهان بر این باورند که امسال می‌تواند یک نزاع ویران‌کننده میان قدرت‌های جهانی درگیرد. درعین‌حال مشکلات داخلی کشورها، افکار عمومی و توده‌ها را بیش‌ازپیش به نظام‌های سیاسی بدبین می‌کند. ازجمله مشکلات عمده می‌توان به افزایش نابرابری و کاهش تحرک اجتماعی و جابه‌جایی طبقاتی اشاره کرد. بنا به گزارش صندوق بین‌المللی پول، شکاف درآمدی در ۳۰ سال گذشته در همه کشورها به‌ویژه اقتصادهای پیشرفته به میزان ۵۳ درصد افزایش یافته است. اپیکتت، فیلسوف یونانی، زمانی گفته بود که «ما دو گوش و یک دهان داریم پس می‌توانیم دو برابر آنچه حرف می‌زنیم، بشنویم». به نظر همین اصل درباره گفت‌وگو نیز صادق است. پس در سال پیش‌رو باید در راستای توجه به نارضایتی‌های عمومی و همکاری برای رسیدن به راه‌حل‌های جمعی حرکت کرد. تنها با واکنش‌ها و پاسخ‌های گروهی می‌توان مشکلات پیچیده امروز را از سر راه برداشت. گذشته از وظیفه حیاتی سازمان‌هایی مانند سازمان ملل، اجلاس اقتصاد جهانی نیز فضایی را ایجاد کرده که در آن رهبران تجاری می‌توانند شانه‌به‌شانه فعالان کارگری قرار بگیرند و رهبران کشورهای جهان می‌توانند علاوه بر سخن‌گفتن، به حرف دیگران گوش فرا دهند. در سال ۱۹۸۷ نشست سالانه اجلاس اقتصاد جهانی در داووس نقشی کلیدی در جلوگیری از جنگ میان یونان و ترکیه ایفا کرد. تورگوت اوزال، نخست‌وزیر وقت ترکیه، در حاشیه آن اجلاس با آندریاس پاپاندور، همتای یونانی خود، دیدار کرد و دو طرف از طریق تعامل از یک نزاع نظامی ممانعت به عمل آوردند. در اجلاس امسال داووس نیز گروهی از فعالان اقتصادی فلسطینی و اسرائیلی در دیدار با هم بر تعهد خود بر راه‌حل دو کشور تأکید کرده و قول دادند که از تقویت اقتصاد فلسطین حمایت خواهند کرد. از این گذشته، دیدار آلکسیس سیپراس، نخست‌وزیر یونان با زوران زائف، نخست‌وزیر مقدونیه، بعد از هفت سال اولین دیدار در سطح نخست‌وزیری میان این دو کشور را رقم زد تا آغازی برای پایان‌دادن به مناقشات دیرپای میان دو کشور باشد. علاوه‌براین داووس در سال جاری میزبان گفت‌وگوهایی دیپلماتیک برای تقویت مذاکرات چندجانبه و آشتی سیاسی در مناطقی حساس مانند شبه‌جزیره کره، ونزوئلا و آفریقا به‌ویژه سومالی بود. در سال پیش‌رو دردسرهای دنیای دیجیتال بر چالش‌های ژئوپلیتیک قدیمی افزوده خواهد شد. انقلاب صنعتی چهارم و فناوری‌های وابسته به آن ازجمله هوش مصنوعی و مهندسی ژنتیک، هرچند فرصت‌های فراوانی برای پیشرفت اجتماعی و مادی فراهم می‌آورند؛ اما هم‌زمان با به‌مخاطره‌انداختن الگوهای کسب‌وکار قدیمی و ایجاد جنگ‌افزارهای مدرن، می‌توانند تهدیدزا باشند. ما امروز با پرسش‌ها و تردیدهای بی‌شماری مواجهیم. آیا وسایل نقلیه بدون راننده باید جان مسافران خود را بر جان عابران پیاده ترجیح دهند؟ آیا در دنیایی که تشخیص چهره و اپلیکیشن‌های داده‌های بزرگ ما را محاصره کرده‌اند، می‌توان از چیزی به نام حریم شخصی سخن گفت؟ آیا پای هوش مصنوعی به میدان جنگ باز خواهد شد؟ هیچ‌کدام از این پرسش‌ها را نمی‌توان بدون گفت‌وگویی عمیق و آزاد میان بخش‌های مختلف جامعه که به ندرت با هم تعامل دارند، پاسخ داد. شرکت‌های فناوری، استارت‌آپ‌ها، سازمان‌های بین‌المللی، آکادمی‌ها و رهبران جامعه مدنی نیازمند آن‌اند تا در پیوند با قانون‌گذاران و سیاست‌مداران، اقداماتی را انجام دهند که مخاطرات فناوری‌های جدید را به حداقل برسانند؛ بدون اینکه خود نوآوری محدود شود. دراین‌باره با هدف تسهیل این شکل از گفت‌وگوها، اجلاس اقتصاد جهانی در سال ۲۰۱۶ اقدام به راه‌اندازی مرکزی به نام مرکز انقلاب صنعتی چهارم در سانفرانسیسکو کرد. این مرکز تا به امروز توانسته با گردهم‌آوردن دست‌اندرکاران و ذی‌نفعان مختلف، پاسخ‌ها و راه‌حل‌هایی را به چالش‌های ناشی از هوش مصنوعی، اینترنت اشیا، تجارت دیجیتال، پهپادهای شهری و فناوری بلاک چین ارائه کند. جهان امروز به اشکال بیشتری از این گفت‌وگوی تعاملی نیاز دارد. افراد بسیاری ممکن است در رؤیای بازگشت به دنیای ساده قدیم باشند؛ اما چاره کار، عقب‌نشینی و پناه‌بردن به فرهنگ‌ها، صنایع و سازمان‌های ملی نیست. در واقع، این خود بخشی از مشکل است. به خاطر آینده مشترک‌مان هم که شده، ما باید قدرت گفت‌وگو را به رسمیت بشناسیم.